10 Αυγούστου 2026

Άγιοι Λαυρέντιος αρχιδιάκονος, Ξύστος πάπας Ρώμης και Ιππόλυτος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Ὁ ἅγιος
Πάπας
ΞΥΣΤΟΣ
Ρώμης
Ὁ ἅγιος
ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
Ὁ ἅγιος
ΙΠΠΟΛΥΤ
ΑΓΙΟΣ
Μ. Παναχράντου
1992

Άγιοι Λαυρέντιος αρχιδιάκονος, Ξύστος πάπας Ρώμης και Ιππόλυτος

Εορτάζει στις 10 Αυγούστου εκάστου έτους.

Βιογραφία

Οι Άγιοι Λαυρέντιος αρχιδιάκονος, Ξύστος πάπας Ρώμης και Ιππόλυτος μαρτύρησαν το 253 μ.Χ.

Ο άρχιδιάκονος Λαυρέντιος ήταν από τους πιο γνωστούς κληρικούς της ρωμαϊκής Εκκλησίας, και του είχαν εμπιστευθεί τη διαχείριση της περιουσίας της. Όταν έγινε ο διωγμός κατά των χριστιανών, ο πάπας Ρώμης Ξύστος (ή Σίξτος) ο Β’, που καταγόταν από την Αθήνα, πρώτος πρόσφερε θυσία τον εαυτό του, ομολογώντας τον Χριστό και αποκεφαλίστηκε.

Κατόπιν συνέλαβαν και το Λαυρέντιο. Επειδή ήταν διαχειριστής της Εκκλησίας, τον διέταξαν να παραδώσει τους θησαυρούς της. Ο Λαυρέντιος δέχθηκε, και μετά από λίγο επέστρεψε με μια μεγάλη φάλαγγα αμαξών, γεμάτες φτωχούς, ορφανά και αναπήρους. Και απάντησε στον ηγεμόνα ότι σε όλους αυτούς τους πάσχοντες είναι αποταμιευμένοι οι θησαυροί της Εκκλησίας, «ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν» (Ευαγγέλιο Ματθαίου, στ’ 20). Δηλαδή, όπου ούτε σκόρος, ούτε σαπίλα και σκουριά αφανίζουν αυτούς τους θησαυρούς, και όπου ούτε κλέφτες μπορούν να τρυπήσουν τους τοίχους αυτών των θησαυροφυλακίων, για να κλέψουν το πολύτιμο περιεχόμενο τους. Εξαγριωμένοι τότε οι ειδωλολάτρες, έψησαν το Λαυρέντιο ζωντανό, πάνω σε σιδερένια σχάρα.

Το λείψανο του παρέλαβε κάποιος ευσεβής χριστιανός, ο Ιππόλυτος. Όταν, όμως, το έμαθε αυτό ο ηγεμόνας, διέταξε και τον έσυραν άγρια άλογα μέσα σε αγκάθια, και έτσι μαρτυρικά τελείωσε τη ζωή του και ο Ιππόλυτος.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος γ’. Τὴν ὡραιότητα.

Τῷ θείῳ Πνεύματι, καταυγαζόμενος, ὡς ἄνθραξ ἔφλεξας, πλάνης τὴν ἄκανθαν, Ἀρχιδιάκονε Χριστοῦ, Λαυρέντιε Ἀθλοφόρε, ὅθεν ὡς θυμίαμα, λογικὸν

ὁλοκαύτωσαι, τῷ σὲ μεγαλύναντι, τῷ πυρὶ τελειούμενος, διό τούς σὲ τιμώντας θεόφρον, σκέπε ἐκ πάσης ἐπήρειας.

Κοντάκιον

Ἦχος β’. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραίωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς, Οὐδὲν με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος

Τὸν διαλάμψαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμω, συνελθόντες πιστοί, ἐν ᾠδαῖς ἁσμάτων τιμήσωμεν, Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων, ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ῥυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα καθαρθέντες, κατίδωμεν Χριστόν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Εις τον Λαυρέντιον.

Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,

Ἐπ’ ἐσχάρας ἄνθραξιν ἐξωπτημένον.

Εις τον Ξύστον.

Τέλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θέλων,

Ἤθλησας ἆθλον, Ξύστε, τὸν διὰ ξίφους.

Εις τον Ιππόλυτον.

Τὸν Ἱππόλυτον ἱπποδέσμιον βλέπω,

Ἐναντίαν πάσχοντα τῇ κλήσει πάθος.

Ὤπτησαν δεκάτῃ Λαυρέντιον ἠΰτε ἰχθύν.

ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ

Πηγή:saint.gr